

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. Плевен, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА

при участието на секретаря ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ
в присъствието на прокурора И. Ст. Г.
като разгледа докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20234400600447 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава „Двадесет и първа” от НПК.

–

Въззивното производство е образувано по жалби на подсъдимите Ц. И. Ф. и Г. В. М. срещу Присъда от 20.03.2023 година постановена по НОХД 1295/2016 година по описа на Районен съд Плевен.

С обжалваната присъда Плевенския районен съд е признал подсъдимия и Г. В. М. роден на 20.01.1971г. в град София. ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 20.03.2013г. в гр.Плевен, обл.Плевен, в съучастие като съизвършител с Ц. И. Ф. (съизвършител) от гр.София, обл.София с цел да набави за себе си и за Ц. И. Ф., имотна облага, всички активи на „АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул.Кооператор №54, се опитал да възбуди заблуждение у М. Д. Д. от гр.Г., в качеството му на длъжностно лице по регистрация при Търговски регистър към Агенция по вписванията гр.София, като при условията на посредствено извършителство, чрез адвокат В. Л. С., вписан в Адвокатска

колегия гр.Плевен ,който чрез електронен подпис подал заявление под формата на електронен файл тип А5 с рег. №20130320213021,внесъл компютърни данни в Търговски регистър към Агенция по вписванията гр.София за АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул.Кооператор №54, а именно: електронни файлове, съдържащи сканирани отражения на следните неистински документи, както следва:- поименна покана за свикване на събрание на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД гр.Бургас от 05.02.2013г.;- протокол от решение на съвета на директорите на „АУТОРЕК“ ЕАД от 04.02.2013г.;- протокол от решение на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД от 18.03.2013г.;- списък на акционерите на „АУТОРЕК“ ЕАД, присъствали на събрание проведено на 18.03.2013г.;- джиро от 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции съгласно временно удостоверение №5 в полза на В. Б. Н. от с.*****;- джиро от 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции съгласно временно удостоверение №4 в полза на лицето В. Б. Н. от с.***** , с което се опитал да причини имотна вреда на В. Д. К. –едноличен собственик на капитала и представляващ „АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул.Кооператор №54 в размер на 129000лв. - всички активи на Дружеството, като деянието останало недовършено поради независещи от дееца причини– престъпление по чл. 212а, а..1, вр. чл.20, а..2, вр. чл.18, а..1 от НК, поради което и на основание чл. 212а, а..1, вр. чл.20, а..2, вр. чл.18, а..1 от НК, във вр. с чл.55, а..1, т.1 от НК и му наложил наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, като на основание чл.66, а..1 от НК отложилизтърпяването на така наложеното наказание с ТРИ ГОДИНИ изпитателен срок. Първоинстанционния съд не наложил на основание чл.55, ал.3 от НК полекото по вид наказание глоба, наред с наказанието лишаване от свобода.

Районния съд признал подсъдимия Ц. И. Ф. роден на 18.09.1972 г. в град Б., обл.Монтана. ЕГН *****. Български произход. Български гражданин. С висше образование – д-р на биологическите науки. Неженен. Работи. Неосъждан. Адрес за призоваване в страната: гр. ***** за виновен в това,че : На 20.03.2013г. в гр.Плевен, обл.Плевен, в съучастие като съизвършител с Г. В. М. (съизвършител) от гр.София, обл.София, с цел да набави за себе си и за Г. В. М., имотна облага, всички активи на „АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление

гр.Бургас,ул.Кооператор №54, се опитал да възбуди заблуждение у М. Д. Д. от гр.Г., в качеството му на длъжностно лице по регистрация при Търговски регистър към Агенция по вписванията гр.София, като при условията на посредствено извършителиство, чрез адвокат В. Л. С., вписан в Адвокатска колегия гр.Плевен, който чрез електронен подпис подал заявление под формата на електронен файл тип А5 с рег. №20130320213021,внесъл компютърни данни в Търговски регистър към Агенция по вписванията гр.София за АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул.Кооператор №54, а именно: електронни файлове, съдържащи сканирани отражения на следните неистински документи, както следва:- поименна покана за свикване на събрание на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД гр.Бургас от 05.02.2013г.;- протокол от решение на съвета на директорите на „АУТОРЕК“ ЕАД от 04.02.2013г.;- протокол от решение на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД от 18.03.2013г.;- списък на акционерите на „АУТОРЕК“ ЕАД, присъствали на събрание проведено на 18.03.2013г.;- джиро от 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции съгласно временно удостоверение №5 в полза на В. Б. Н. от с.*****;- джиро от 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции съгласно временно удостоверение №4 в полза на лицето В. Б. Н. от с.***** , с което се опитал да причини имотна вреда на В. Д. К. –едноличен собственик на капитала и представляващ „АУТОРЕК“ ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас,ул.Кооператор №54 в размер на 129000лв. - всички активи на Дружеството, като деянието останало недовършено поради независещи от дееца причини, поради което на основание чл. 212а, а..1, вр. чл.20, а..2, вр. чл.18, а..1 от НК, във вр. с чл.55, а..1, т.1 от НК и го осъдил на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА,като на основание чл.66, ал.1 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание с ТРИ ГОДИНИ изпитателен срок. Първия съд на основание чл.55, ал.3 от НК не наложил по-лекото по вид наказание глоба, наред с наказанието лишаване от свобода.

Осъдил на основание чл. 189, ал.3 от НПК подсъдимите да заплатят направените по делото в досъдебната му фаза и в съдебната такава деловодни разноси.

Във въззивната жалба на адв.К. – защитник на подсъдимия М. се съдържат оплаквания за неправилност на постановения съдебен акт и

допуснати нарушения при приложение на материалния закон.

Във въззивната жалба на адв. И. В. – защитник на подсъдимия Ц. Ф. се навеждат оплаквания, че присъдата е необоснована, постановена в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения, а наложеното наказание е явно несправедливо. Навеждат се оплаквания, че съдът напълно безкритично е възприел фактическата обстановка на обвинителната теза изложена от прокурора в обвинителния акт, като напълно е игнорирал и не е проверил доказателствените източници и тяхната убедителност по отношение на твърдените от обвинението факти. Прави се оплакване за липса на мотиви относно съществени въпроса на които присъдата следва да отговори.

В проведеното открито съдебно заседание подсъдимите поддържат жалбите си на посочените в тях основания.

Пред въззивния съд представителят на Плевенска окръжна прокуратура посочва, че възраженията по жалбите са основателни. Навеждат се доводи, че разследването не е проведено в пълен обем, така че да може да се формира безспорна доказателствена маса, върху която да се изгради крайния извод на съда относно въпросите по присъдата. Процесуалния представител на Окръжна прокуратура Плевен прави искане присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд или за доразследване.

Плевенският окръжен съд като взе в предвид оплакванията, съдържащи се в жалбите, становищата на страните и като провери изцяло правилността на невлязлата в сила присъда по реда на чл.314, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Въззивните жалби са подадени в срока по чл.319 НПК, отговарят на изискванията на чл.320 от НПК, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани.

Разгледана по същество, жалбите са ОСНОВАТЕЛНИ.

За да постанови атакуваната присъда, първоинстанционния съд е е приел за установено от фактическа страна следното:

През 2011г. свидетелят В. Д. К. от гр. Бургас бил избран с Протокол от заседание на съвета на директорите за изпълнителен директор,

представляващ "АУТОРЕК" ЕАД, ЕИК 201016340 седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул.Кооператор №54. Съобразно последвалото вписване в Търговския регистър, В. Д. К. бил едноличен собственик на капитала на дружеството. С протокол от 27.10.2011г. от проведено извънредно Общо събрание на акционерите в дружеството за членове на съвета на директорите били избрани В. Д. К. от гр.Бургас с ЕГН *****, св.М. И.а Г. от гр.Бургас с ЕГН ***** и св.А. Н. Г. от гр.Бургас с ЕГН *****. Настъпилите промени в дружеството са били заявени по партидата на същото в Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Съгласно вътрешните правила на Дружеството регламентирани в устава на "АУТОРЕК" ЕАД приет на проведеното на 23.12.2009г. учредително събрание и изменен и допълнен с решение на ОС на акционерите, състояло се на 27.02.2013 г., предмета на дейност на бил организиране и управление на дейностите по разделно събиране, рециклиране и оползотворяване на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/, след получаване на разрешение по реда на Глава V, Раздел IV от ЗУО за осъществяване на дейност като организация по ИУМПС. Дейността на дружеството била свързана с продажба на продуктова такса, която представлява дължимата еко такса при внос на автомобили от страни, членки на ЕС и свързаните с това действия по изпълнение целите на организацията /оползотворяване на излезли от употреба МПС/. Дружеството било лицензирано за извършване на тази дейност с Разрешение за организация по оползотворяване на излезли от употреба МПС с № ООп-67-000/19.10.2010 г. на Министъра на околната среда и водите за срок от 19.10.2010 г- до 31.12.2014 г. През месец януари 2013г. дружеството учредило в полза на Министерство на Околната среда и водите банкова гаранция в размер на един милион лева. Лицензионната търговска дейност се развивала на територията на цялата страна и били реализирани големи финансови приходи. Капитала на акционерното дружество бил в размер на 50 000 лв., разпределени по 500 поименни акции с номинална стойност по 100 лв. всяка една, като В. Д. К. бил единствен собственик на всички акции от основния капитал на дружеството с номера от 1 до 500 включително, или всички на обща стойност 50 000 лв. към края на 2012 година същото разполагало с активи на стойност 129 000 /сто двадесет и девет хиляди/ лева.

На неустановена дата, в началото на 2013 година двамата подсъдими решили да си набавят парични средства по неправилен начин. Следва

изложение, че според обясненията на подсъдимия Ф. целта му била попълване на годишен отчет за дейността на фирмата му, която вече не функционирала при счетоводителката, която обслужвала и св. Ф. Ф., а под.М. го придружил тъй като бил харесал сграда наооходяща се в началото на ж-к“Д., в гр.Плевен, която била подходяща за хоспис. Районният съд приел, че за осъществяване на намерението си / неясно кои/, двамата подсъдими се свързали по телефона със свидетеля Ф. Ф. и се видели в гр.Плевен, като същият им предоставил офиса си. За да прикрият действията си, подсъдимите решили да използват чужди компютър, ай пи адрес, електронна поща, чужд електронен подпис и да действат, чрез посредственото извършителство на трети лица, които не следвало да бъдат запознати с намеренията им. Следва изложение, относно твърдения на подсъдимите / най-вероятно обяснения дадени в хода на съдебното производство/, че самият св. Ф. Ф. им предложил да извършат прехвърлянето на фирмата в неговия офис ,като предложил на под. Ф. да бъде управител. Районният съд приема, че Ф. се е снабдил с документи, които съхранявал в найлонов плик в дома си, наооходящ се гр. *****, /между които документи и временно удостоверение № 4/27.09.2011 г. на „АУТОРЕК”ЕАД, което удостоверявало , че В. К. е записал 500 бр. поименни акции от капитала на „АУТОРЕК”ЕАД с №№ от 1 до 500 включително с номинална стойност от по 500 лв. всяка една от тях. В него било отразено, че настоящото удостоверение може да се прехвърля по реда и условията в разпоредбите на чл.28-чл.30 от Устава на „АУТОРЕК”ЕАД/ и други.

Ф. се познавал със свидетеля Ф. А. от 2007 година, когато под.Ф. работил за техен общ познат, с когото А. имал общи бизнес отношения. Районният съд приел, че подсъдимият Ф. знаел, че св.Ф. А. живеел в гр.Плевен, разполагал с офис и техника, че имал познанства с юристи, които биха могли да им укажат техническо съдействие, както и че във връзка с развИ.ата от св.А. търговска дейност, за него като майстори на дюнери и пици работили лица, чиято самоличност и лични данни би могъл да използва при осъществяване на престъпното намерение.

На 20.03.2013г. подсъдимите се срещнали със свидетеля А. в кафене "Р.", намиращо се в центъра на град Плевен. Подсъдимият Ф. казал на св.А., че двамата с под.М. възнамерявали да регистрират дружество и помолил св.А. да му помогне, като му намери хора, на чието име да го регистрира, като му

разяснил, че след това трябвало същите лица да изготвят необходимите документи и пълномощни, за прехвърлянето на управлението, собствеността и всички активи на дружеството на двамата подсъдими. Районният съд приема, че А., не подозирал действителните намерения на двамата подсъдими и бил мотивиран да съдейства поради дългогодишното си познанство с под.Ф.. Свидетелят А. извикал един от своите служители – св.В. Б. Н., който работел в намиращата се в близост до кафе „Р.” закусвалня за дюнери и му представил двамата подсъдими. Свидетелят А. обяснил на св.В. Б. Н. намерението на подсъдимите да регистрират дружество и му предложил сам да се разбере с тях. На св. В. Б. Н. му обяснили, че щял да бъде вписан като собственик на новосъздадено дружество, но за целта трябвало да осигури други свои колеги, на чието име също да бъдат оформени документи, необходими за създаването на дружество/фирма/, както и че за целта лицата трябвало да предоставят личните си данни и да подпишат необходимите документи. Свидетелят В. Б. Н. разговарял с колегите си св.М. М., св. Т. А. М. М. и св.Л. Н. М., които също работели като майстори на дюнери и пици в различни търговски обекти в град Плевен, собственост на „Ф. Фуудс” ЕООД с управител св.Ф. А., и им предложил да участват в създаването на фирма. Св. В. Н., св. М. Т., св. А. М. и св.Л. М. реално нямали каквато и да било представа за законовите изисквания за регистрацията/пререгистрацията на каквото и да било дружество, както и за внасяне на промени по партидата на дружество в търговския регистър. Същите се съгласили да положат подписите си на документи, както и да предоставят личните си данни, така както им бъде указано. Съставянето на документите било осъществено във офиса на св. А., находящ се в гр.*****, като им предоставил и компютъра и техниката в офиса, за да ги ползват. Компютърът бил свързан с интернет, чрез услугите на „Виваком”. А. представил на св. П. И. двамата подсъдими и му предложил да им съдейства. Свидетелят П. И. извършвал дейност като финансов и търговски директор на дружествата, който управлявал и представлявал св.Ф. А., а офисът му се намирал в съседство до този на св.А., на адрес гр.*****. Свидетелят И. познавал лично под.Ф. още от времето, когато последният работил като съдружника на св.А. и се съгласил да съдейства на двамата подсъдими . Свидетелят П. И. обещал на подсъдимите М. и Ф. да им намери свободен нотариус и адвокат, който да има електронен подпис, като това трябвало да стане по възможност същия

ден, след 16,30 часа. Същият ден, в офиса на св.А., под.М. и под.Ф., на предоставения им от св.А. компютър, изготвили сканирани файлове на документите, необходими за внасянето по електронен път на обстоятелствата по партидата на дружеството „Ауторек” ЕАД гр.Бургас, целящи промяна в собствеността на капитала и управлението на дружеството, като документите били изготвени от името на св.В. К. и другите членове на съвета на директорите на „Ауторек” ЕАД и от името на лицата по отношение, на които следвало да бъдат вписани в Търговския регистър по партидата на дружеството ново възникнали обстоятелства – св. М. М. Т., св.А. М. М., св.В. Н. и св.Л. Н. М.. П. И., посетил кантората на нотариус И. И. с район на действие РС Плевен, рег.№007 на Нотариалната камара, заедно с тримата свидетели – М. М. Т., А. М. М. и Л. Н. М.. Св.П. И. представил на нотариус И. И. изготвените и предадени му от двамата подсъдими документи от името на тримата свидетели, на които следвало да бъдат вписани нотариални удостоверявания. Нотариус И. И. се запознал с документите и след като проверил самоличността на лицата, извършил нотариални удостоверявания върху тях, както следва: удостоверяване на подписа, положен от М. М. Т. на Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег.№788/20.03.2013г. , удостоверяване на подписа, положен от Л. Н. М. на Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег.№791/20.03.2013г., удостоверяване на подписа, положен от А. М. М. на Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег. №789/20.03.2013г., с които свидетелите декларирали, че са съгласни и приемат да изпълняват функциите на член на Съвета на директорите на „АУТОРЕК” ЕАД, с ЕИК 201016340, и на Нотариално заверен образец от подпис на А. М. М. на основание чл.235, ал.3 от ТЗ с рег.№790/20.03.2013г., с което последния декларира, че при осъществяване на действия от името и за сметка на „АУТОРЕК” ЕАД, като изпълнителен директор ще се подписва по начина, посочен в документа/спесимен/. По това време в нотариалната кантора се намирали помощник-нотариусът св.В. И.а и техническият сътрудник св.М.на В., която попълнила ръкописния текст в графите на щемпела.Тримата свидетели се подписали на горепосочените документи, без изобщо да се интересуват от това на какво се подписват и какви биха били последиците от полагането на подписите им. Тримата свидетели се подписали, тъй като имали от своя страна доверие на св.П. И., който в представите им бил уважаван и авторитетен човек, без да подозират, че

действията им били неправомерни. След като излезли от кантората на нотариуса, св. А. М., св.М. Т.а и св. Л. М. слезли пред сградата и изчакали св. П. И., който ги завел в офиса на „Ф. фуудс“ ЕООД, на ул. *****, където били двамата подсъдими. В офиса св.П. И. им подавал, изготвени от тяхно име документи, на които свидетелите се подписали. Същите изобщо не прочели документите, на които се подписали, не знаели за какво се отнасят същите, знаели само, че са свързани с откритието на някакво дружество, което след това трябвало да прехвърлят на подсъдимите. Свидетелят В. Б. Н., също посетил офиса на „Ф. фуудс“ ЕООД, и подписал документите, които последните трябвало да му дадат. Г. М. дал на Николов сумата от 20 лв. и номер на сметка на Търговския регистър, по която следвало да внесе такса за вписване на промяна по партидата на „Ауторек“ ЕАД по сметката на Търговския регистър. Подсъдимите сканирали и прикачили на електронни файлове и документи, заверени от Нотариус И. И., както и всички други документи, които възнамерявали да използват за внасяне промени в партидата на „АУТОРЕК“ЕАД в Търговския регистър още същия ден. За да осигури на подсъдимите Ф. и М., исканата от тях адвокатска помощ, св. П. И. се свързал с адв. М. М. от ПЛАК и я попитал дали би могла да му извърши услуга чрез електронен подпис. Тъй като св.Адв.М. не разполагала с електронен подпис, предложила на св.П. И. да му препоръча друг нейн колега. Кантората на св.адв.В. С., се намирала в непосредствена близост до нейната, и св.Адв.М. му предложила да извърши услуга на клиента й. П. И., придружаван от подсъдимите отишли в офиса на св. адв. С.. Уговорили се действията адв.С. да осъществи по-късно, мотивирайки се с лични ангажименти. М. изпратил електронните файлове на електронна поща с наименование ***** от електронна поща *****. Св.Адв.В. С. получил на електронната си поща под формата на прикачени файлове, електронни файлове, съдържащи сканирани отражения на следните документи: - вносна бележка реф. № БСРБЦ4866597/20.03.2013 г. на „Сибанк“ЕАД за вписване на промяна по партидата на "АУТОРЕК" ЕАД; - поименна покана за свикване на събрание на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД гр.Бургас от 05.02.2013г.;- протокол от решение на съвета на директорите на „АУТОРЕК“ ЕАД от 04.02.2013г.;- протокол от решение на едноличния собственик на капитала на дружеството „АУТОРЕК“ ЕАД от 18.03.2013г.; - протокол от решение на

едноличния собственик на капитала на "АУТОРЕК" ЕАД от 19.03.2013 г. ; - пълномощно на адв. В. Л. С. с упълномощител А. М.; - Декларация по чл.13 ал.IV от ЗТР от А. М. М.; устав на "АУТОРЕК" ЕАД, одобрен с решение от 19.03.2013 г. на едноличния собственик на капитала В. Б. Н.; Декларация от Л. Н. М. на основание чл.237 ал.IV от ТЗ; Декларация от Л. Н. М. на основание чл.237 ал.IV от ТЗ; М. М. Т.; Декларация от А. М. М. на основание чл.237 ал.IV от ТЗ; - Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег. №788/20.03.2013г. на нотариус И. И., Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег.№791/20.03.2013г. на нотариус И. И., -Декларация по чл.234, ал.3 от Търговския закон с рег.№789/20.03.2013г. на нотариус И. И., Нотариално заверен образец от подпис на А. М. М. на основание чл.235, ал.3 от ТЗ с рег.№790/20.03.2013г.на нотариус И. И.; - списък на акционерите на „АУТОРЕК“ ЕАД, присъствали на събрание проведено на 18.03.2013г.; книга на акционерите на „АУТОРЕК“ ЕАД, ведно със списък на акционерите, присъствали на събрание проведено на 19.03.2013г.;- Джиро от дата 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции, съгласно временно Удостоверение №4, в полза на В. Б. Н. от с.****, обл.Плевен /1/стр., -Джиро от дата 19.03.2013г. от В. Д. К. за акции, съгласно временно Удостоверение №5, в полза на св.В. Б. Н. от с.****, обл.Плевен /1/стр., съгласно отразеното в които, действителния Изпълнителен директор и собственик на капитала на дружеството /единствен акционер/ св.В. Д. К. прехвърля /джиросва/ всички притежавани от него акции на дружеството на св.В. Б. Н., ЕГН: *****. С. изпратил по електронен път от личния си преносим компютър, използвайки електронния си подпис, заявление А5, и всички горепосочени файлове съдържащи сканирани копия от документи в Търговския регистър, с което по партидата на „АУТОРЕК“ ЕАД следвало да бъдат вписани промени в обстоятелството по партидата на дружеството. Заявлението тип А5, било генерирано и входирано в системата на Търговския регистър при Агенцията по вписванията гр.София,с регистрация №20130320213021 в 20.21 часа на 20.03.2013 година, съответно като подадено от св.В. Л. С., вписан в Адвокатска Колегия - гр. Плевен, с адрес: гр. *****, тел/факс *****. В края на процедурата системата генерираля входящ номер, който св.адв.В. С. изпратил на двамата подсъдими М. и Ф., по електронната поща на имейла, от който получил документите.С заявлението била заявена промяна в обстоятелствата както следва: Заличава се св.В. Д. К. като представител на

дружеството „Ауторек” ЕАД и се вписва нов представител в качеството на Изпълнителен директор - св.А. М. М. с ЕГН *****, с адрес гр.*****, л.к.№615311218, изд. На 24.04.2008г., Заличава се настоящия съвет на директорите на дружеството „Ауторек” ЕАД и се вписва нов съвет на директорите с членове, както следва: А. М. М., ЕГН: *****, Л. Н. М. с ЕГН: *****, с адрес гр.*****, л.к.№*****, изд. На 18.04.2006г. от МВР гр.Плевен, М. М. Т. с ЕГН: *****, с адрес гр.*****, л.к.№*****, издадена на 19.07.2010г. от МВР Плевен, като съвет на директорите с дата на изтичане на мандата 01.03.2018г., заличава се св.В. Д. К. като едноличен собственик на капитала на „АУТОРЕК” ЕАД и вписва св.В. Б. Н. като едноличен собственик на капитала на „АУТОРЕК” ЕАД. Електронна поща *****. към момента на изпращането на документите е ползвана от двамата подсъдими, чрез компютърна система, излязла в Интернет с IP-адрес: *****, регистриран и предоставен за ползване на "Ф. ФУУДС" ЕООД - гр. Плевен, ситуиран на адрес - гр. ***** и свързан чрез рутер устройство към телефонен пост на БТК - 064/801 609. от имейл: ***** . Във връзка с получаването и изпращането на получените документи по електронен път под. М. е контактувал със св. адв. В. С. на неговия телефон, като ползвал телефонен номер - ***** и му давал указания, кога, как и къде да изпрати получените от него електронни файлове. От изготвената справка от мобилния оператор „Виваком” /стр.43, т.2/ рег. № ЗЕС-2764/2013 г. по описа на ОД на МВР-Бургас, е установено, че това бил виртуален мобилен номер при БТК, който представлявал част от пакетна услуга към стационарен телефонен пост, който е предоставен за ползване отново на "Ф. ФУУДС" ЕООД - гр. Плевен. При този вид номера, при изходящо обаждане от стационарния номер на приелия обаждането се регистрира обаждане от мобилния номер *****, а в системата на оператора се регистрира обаждане от стационарния телефон.

На 21.03.2013 г. св.М. И.а Г., на длъжност „Главен счетоводител” и член на Съвета на директорите на „АУТОРЕК” ЕАД гр. Бургас извършила случайна проверка в портала на Търговския регистър /www.brra.bg/ и установила, че по партидата на „АУТОРЕК” ЕАД гр. Бургас имало направено вписване. При подробно разглеждане на документите св.Г. забелязала, че със заявлението се променяли обстоятелствата по партидата на дружеството. Тъй като св.Г. знаела, че събрание за вписване на промени по партидата на

дружествата не било провеждано, съответно не са вземани подобни решения от представителите на „АУТОРЕК” ЕАД, и не познавала лицата, сочени в документите, незабавно информирала за констатираното св. В. Д. К.. Свидетелят К. сигнализирайл НАП, депозирал сигнал в полицията – ОД на МВР-гр. Бургас и Търговския регистър при Агенция по вписванията и подал молба до Окръжен съд гр.Бургас за спиране на промени в обстоятелствата в Търговския регистър при Агенцията по вписванията по партидата на дружеството, образувано по заявление А5 с рег.№20130320213021. В ОС Бургас било образувано Частно търговско дело №159/2013г. по реда на чл.19, ал.5 от Закона за търговския регистър вр. чл.536 от ГПК. Съдът се произнесъл с Определение №357/21.03.2013г., с което спрял образуваното по заявление А5 с рег.№20130320213021 регистрирано производство за вписване на промени в обстоятелствата в търговския регистър при Агенцията по вписванията по партидата на „АУТОРЕК” ЕАД ЕИК 201016340. Препис от Определението било изпратено незабавно на Агенцията по вписванията Търговския регистър.

На 22.03.2013г. в офиса на „Валентино сервис 2”ЕООД, находящ се в гр.София, ул.***** е бил заявен ПКАФП от лице, представило се за служител на „АУТОРЕК”ЕАД. Касовият апарат бил платен в брой, а неустановеното по делото лице, което го закупило, заявило, че ще му трябват още 5-6 броя. След регистрацията на апарата , в 9.38 часа, бил изпратен имейл по електронната поща на „Ауторек”ЕАД за потвърждаване. След като научил за станалото изпълнителния директор на „Ауторек”ЕАД незабавно предприел действия по уведомяване представителите на „Валентино сервис 2” ЕООД, че фискалното устройство не било заявявано от представител или служител на „Ауторек” ЕАД гр.Бургас и в отговор на молбата му, още същия ден 12.46 апарата бил deregистриран.

Доказателствата, върху които съдът изгражда своите изводи относно фактите, са събрани по време на съдебното производство чрез разпит на свидетелите и приобщаване на писмените доказателства по реда на чл.283 от НПК. Проведеното пред районния съд Плевен съдебно следствие обаче не е постигнало целите на съдопроизводствената дейност, като упреците както на защитата, така и на представителя на окръжна прокуратура Плевен са основателни. По същество районния съд, след като декларативно е изложил не съвсем ясна фактическа обстановка, е последвало механично изброяване

на доказателствените източници. Няма анализ и съпоставка на доказателствената маса, поради което остават неясни крайните изводи на съда по фактите. Неизяснени и без отговор остават въпросите и възраженията на защитата, които са били поставени и пред първия съд. Въобще не е изследван един от основните въпроси, а именно как у подсъдимия Ф. са попаднали оригинали от документи удостоверяващи притежанието на акции на Дружеството. Няма отговор на въпроса защо решавания съд е приел, че всички лица участвали по някакъв повод към изготвяне на документите и внасянето на заявлението в Търговския регистър са били заблудени и то от двамата подсъдими, като въобще не е изследван въпроса относно личното отношение и възприятия на случващото се у двамата евентуални извършители, което е в пряка връзка с установяване на един от основните въпроси свързан със субективната страна на престъплението, за което е повдигнато обвинение . Не може въобще да се изведе извода как именно двамата подсъдими са въвели в заблуждение всички тези лица и в частно всяко едно от тях, включая лица с явно дългогодишна и сериозна търговска дейност, която сама по себе си предполага по-висока култура и познания в тази област и лица с юридическо образование. Доказателствата установени по делото и сочени от защитата в подкрепа на тяхната позиция относно мотивите и целите на двамата подсъдими да посетят гр.Плевен въобще не са коментирани от съда и липсва всякакъв анализ на отношенията на двамата подсъдими със св. Ф., макар и да има доказателства, обсъждането на които могат да доведът съда до други изводи относно генезиса на отношенията между тези лица, както и по-различни изводи относно евентуалното авторство на твърдяното от прокурора деяние и личното участие на двамата подсъдими в него. По същество обясненията на посъдимите и данните, които са изложени в тях, въобще не са проверени от съда, а доказателствата в твърдяната от защитата насока, събрани по делото, напълно са игнорирани от районния съд видимо от съдържанието на мотивите към присъдата, където отговор на възраженията на защитата не са дадени и няма самостоятелен анализ на доказателствата, които по своята същност разколебават обвинителната теза. Показанията на св. Ф.т, макар и променливи и колебливи, относно случилото се на инкриминираната дата между него и двамата подсъдими, районния съд е коментирал само в частта обслужваща обвинителната теза, като не са изложени никакви съображения във връзка с

промяната в твърдените и заявени пред съда факти и обстоятелства, които обаче намират опора в косвени доказателства събрани входа на съдебното следствие. Същото е относимо и към показанията на св. К.. По своята същност съдът въобще не може да се приеме, че е изложил мотиви във връзка с това, кои факт от значение за обвинението, от кои доказателствени източници извлича. Съображенията по фактите представляват преразказ на съдържанието на разпитите на свидетелите, като противоречията в тях, както вътрешни, така и при съпоставката им с другите гласни доказателства, не са коментирани, не са съпоставяни и по същество противоречията в твърденията на свидетелите и обясненията на подсъдимите не са отстранени от съда по предвидения за това процесуален ред.

Предвид горните съображения, въззивната инстанция счита, че е налице една явна непълнота на мотивите, като не е даден ясен и категоричен отговор на въпросите по чл.301 от НПК. Мотивите, респективно вътрешното убеждение на решаващия съд, страдат от множество противоречия. Още в частта, в която се излагат възприетите от съда факти имащи пряко отношение към повдигнатото обвинение. Така първия съд сочи, че двамата подсъдими тръгнали в посока гр.Плевен с вече формирано намерение за извършване на престъпление с цел обогатяване. При възприемането на този факт обаче, районният съд сочи, че това било тезата на обвинителя изложена в ОА. В последващия абзац се излагат фрагменти от обясненията на двамата подсъдими относно целите и намеренията, които са имали тръгвайки на среща със един от свидетелите по делото. В крайна сметка, не може да се определи категорично каква именно фактическа обстановка / като съвкупност от безспорно установени обстоятелства/ е възприел районният съд в частта от мотивите към присъдата, касаещи причината за посещението на двамата подсъдими в гр.Плевен. Този въпрос от своя страна е от съществено значение за установяването на това дали двете предадени на съд лица целенасочено са извършили поредица от действия, за да реализират престъпното си намерение и то точно това, което е възприето от прокурора. Недопустимо е при излагане на фактите / възприети от съда/ да се правят препратки както към обвинителния акт, така и към обяснения дадени от подсъдимите в хода на досъдебното производство. В тази част от мотивите на съда, които трябва да дадат отговорите на въпросите по чл.301 от НПК следва, решаващия съд следва да изложи собствените си съображения по тези въпроси, като даде ясен

и категоричен отговор по тях. В конкретният случай въобще не може да се направи извод какво именно е възприел съда / коя от тезите на страните в производството/. Този недостатък по съществото си не е отстранен и в съобразителната част на мотивите, където се обсъждат доказателствените източници и тяхната годност да установят факти от значение за обвинението. В този смисъл крайният извод на съда, че двамата подсъдими са тръгнали към гр.Плевен с цел реализация на престъпно деяние се явява необоснован, като не може да се проследи въобще оценъчната дейност на съда, която е в основата си, за да се направи преценка относно правилността на взетото решение. Налице е явна неяснота относно това, кои факти по обвинението съдът намира за безспорно установени. Районният съд е стигнал до там, че при излагане на възприетата от него фактическа обстановка прави и изводи относно това, кои твърдения са потвърдени и на кои не дава вяра. Начина на излагане на вътрешното убеждение по фактите остава неясно, както за страните, така и за въззивната инстанция. В тази насока, настоящият съдебен състав напълно споделя възраженията на подсъдимите, подкрепени и от становището на процесуалният представител на държавното обвинение.

Извън тези съображения относно мотивите към съдебния акт предмет на въззивната проверка, които недостатъци са самостоятелно основание за отмяната му, следва при новото разглеждане на делото, районният съд да направи самостоятелна преценка относно начина на формулиране на обвинението в диспозитивната част на обвинителният акт. Прокурора сочи, като имотна вреда – „ Всички активи“ на Дружеството. Механизма описан в обстоятелствената част по-скоро касае така наречените „ кражби на търговско предприятие“ , като по същество основния въпрос се свежда до осъществени явно според обвинението неправомерни действия спрямо акции на Дружеството, които са били собственост на физическо лице. Съобразно временно удостоверение № 4/27.09.2011 г. капитала на дружеството бил в размер на 50 000 лв., разпределени по 500 поименни акции с номинална стойност по 100 лв. всяка една, като В. Д. К. бил единствен собственик на всички акции от основния капитал на дружеството с номера от 1 до 500 включително. Следва да се обсъди въпроса доколко е налице идентичност между двете понятия използвани от прокурора – „ всички активи на Дружеството“ посочени и като количествен критерий от 129 000 /сто двадесет и девет хиляди/ лева и стойността на акциите, които е в размер на 50 000 лева.

Необходимо е да бъде внесена яснота, дали целената имотна облага касае придобиване на активите на дружеството или тя се изразява в придобиване на капитала на същото Дружество, от където да се изведе един краен извод за размера на вредата.

По същество, макар и формално да е налице съдебен акт по смисъла на чл. 34 НПК, то той не съдържа мотиви, които да дадат отговор на въпросите, поставени от страните, и представляващи предмет на въззивното производство - има ли извършено престъпление, каква е неговата правна квалификация и не е даден нито един отговор на възраженията на защитата. Така изготвеният акт не дава възможност да се проследи вътрешното убеждение на съда и дали то е формулирано при спазване на принципа на чл. 14 НПК. Районният съд не е изпълнил това свое процесуално задължение обективно, всестранно и пълно да изследва всички обстоятелства по делото. По естеството си вътрешното убеждение на съда е не само негова субективна увереност по отношение на определени факти и обстоятелства по делото, а такава убеденост, която да почива на доказателствата по делото, които следва да се проверят и при необходимост да се съберат нови, така че да не възниква никакво съмнение относно приетите от съда факти при постановяване на присъдата. Съобразно константно възприетата практика на ВКС / Решение № 765/28.12.1990 г., Решение № 457/03.01.1994г./, в правната доктрина се възприема становището, че съществено процесуално нарушение не е само пълната липса на мотиви, но и липсата на такава част от тях, която се отнася до основни въпроси, на които трябва да отговори присъдата. В този смисъл основните въпроси, на които следва да отговори съда съобразно императивната разпоредба на чл. 310 ал. I от НПК са тези относно : има ли извършено деяние, извършено ли е то от лицето, срещу което е повдигнато обвинение и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация. За да отговори на тези въпроси, съдът следва да посочи в мотивите какви обстоятелства се считат за установени, въз основа на какъв доказателствен материал и какви са правните съображения за взетото решение. Съдът не е изпълнил основните си процесуални задължения. Съгласно чл. 14, ал. 1, чл. 107, ал. 5 и чл. 305, ал. 3 НПК, съдът е задължен да

направи внимателна проверка на всички събрани доказателства, след което да вземе решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона. Освен това в мотивите следва да се посочи какви обстоятелства се считат за установени, въз основа на кои доказателствени материали, след което въз основа на анализа на фактите по делото да се посочи какви са правните съображения при решаване на въпросите, така както са посочени в разпоредбата на чл. 301, ал. 1 НПК. В конкретния случай напълно липсва анализ и съпоставка на доказателствените източници, като по този начин изводите по това има ли извършено деяние и каква е неговата правна квалификация остават напълно изолирани. За да изпълни задълженията си, съдът трябва да проведе съдебно следствие по начин, който осигурява всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила, относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност. Само по този начин могат да бъдат гарантирани процесуалните права на страните. В този смисъл е и Решение № 164/2000 г. по н. д. № 85/2000 г., II н.о. на ВКС на РБ.

Първоинстанционният съд е нарушил императивната разпоредба на чл.34 от НПК, според която всеки акт на съда трябва да има мотиви, които да съдържат фактическите и правните съображения на взетите с него решения. Тук прави впечатление, че всички участващи в производството страни правят идентично оплакване относно мотивната част на присъдата. Изготвянето на мотивите от друга страна е гаранция, че съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и на закона. Липсата на мотиви или на част от тях води до невъзможност да се провери правилността на съдебния акт и затова всякога представлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.2 от НПК. Постановяването на присъда без мотиви е едновременно с това и съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК.

Въззивната инстанция намира, че така описаните нарушения на процесуалните правила от страна на районен съд Плевен са съществени, по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 и т.2 от НПК, не са отстраними във въззивното производство, и по която причина Плевенският окръжен съд не би могъл да

се произнесе по съществото на обвинението и да постанови нов съдебен акт.

В тази връзка, настоящата въззивна инстанция намира, че следва да отмени изцяло обжалваната присъда и на основание чл.334, т.1, във връзка с чл.335, ал.2, във връзка с чл.348, ал.3, т.1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, да върне делото на Районен съд Плевен за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на разпоредителното заседание.

Водим от горното, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 2600 от 20.03.2023 година постановена по НОХД 1295/2016 година по описа на Районен съд Плевен.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на Районен съд Плевен от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____